

θέλει οι έπιστατήσαντες. Ούδ' αύτος ὁ φιλόμουσος πρίγκηψ Σάξ Μάινιγγεν ἡδυνήθη νὰ τὸ σέξῃ, καὶ οἱ Πέρσαι ἡττήθησαν αὐθις κατὰ κράτος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μηδιζόντων, ψευδιζόντων, ἀγγλιζόντων κτλ. Τὸ ἔχει ἡ ἀτμομφαῖρα τοῦ θεάτρου ἐντὸς τοῦ ὅποιου ἐπικρατεῖ ὁ Κυριακὸς ... τύφος!

Αέσθα, προξειδόπομα εἰς τέσσαρας πράξεις, ἀποτολμηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐμπειρικοῦ ἔργολαβου Κυριακοῦ. Δράσται: ἡ κυρία Ὁσμάν ... πασσα, ἡ κυρία Ρέ (ρὲ τ' εἰν' τοῦτα;) ὁ κ. Ρομής βαρύτονος πολὺ διωριζόντος. Μελετῶνται καὶ ἄλλα παρόμοια τερατουργήματα. κατὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ δημοσίου.

Ἡ Ἄιδα διὰ πάντα ἔχοντα ὄλιγα μόνον στοιχεῖα μουσικῆς ἦτο "Ἄ!.. δὲν εἶδα!"

Ἐγγωριζόμεν, ὅτι ὁ ἔργολαβος Κυριακός, ὁ ἀνταξίος διάδοχος τοῦ Λασσάλ ἦτο μόνον κομπογιαννίτης ἕσπερμένος, ἀλλ' ἥθελησεν αὐτὸς ὁ ἔδιος πρὸ ἡμερῶν νὰ δώσῃ πρὸς ἓνα τῶν συνεργατῶν μας δείγματα τῆς βαναυσότητός του, ἵσως ἔνεκκ τῶν ὀμερολήπτων θεατρικῶν κρίσεων, αἵτινες γράφονται εἰς τὸ «Ἀστυ». Ἀφοῦ τὸ θέλει, τοῦ ὑποσχόμεθα, ὅτι θὰ τὸν διδαξῶμεν ἡμεῖς, μὲ δῆλην τὴν ἴατρικὴν του, πῶς θεραπεύονται οἱ πασχοντες ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐλεεινὴν ἀσθένειαν καὶ θὰ τὸν καρμωμεν νὰ τοῦ περάσουν δλα... δλα καὶ αὐτὴ ἡ ὅρεξις τοῦ νὰ ζωναγείνῃ ἔργολαβος, διάδοχος τοῦ Λασσάλ.

Ο ΖΩΙΟΣ ΓΙΩΣ ΓΥΝΑΙΩΣ

Ξ Δ Ω Κ Ξ Κ Ξ Ι

Πολὺ ἐσχολιάσθη τὸ δύρον τὸ ὅποιον προσέφερε κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας εἰς τὸν δῆμαρχον τῆς πρωτευούσης. Ἀλλ' ὁμολογουμένως καὶ ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἀπεδείχθη ἀξιος τῆς ἰδιαίτερης ταύτης ἐκτιμήσεως μετὰ τὰς τόσας προσφωνήσεις, διε ἀπήγγειλε καὶ τὰς τόσας ἀνθοδέσμας τὰς ὄποιας προσέφερε. Καὶ τὸ συμπέρχομα δλων τούτων εἶνε, ὅτι ὁ μοναδικὸς δῆμαρχος μας δύνκται νὰ καυχήσται ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἐφετεινὴν σειρὰν τῶν ἔορτῶν κυριολεκτικῶς ἔδωσε καὶ ἐπῆρε.

Ἡχώ τοῦ ἔξωραϊσμοῦ.

Ἡ μόνη πύλη, ἥτις δὲν εἶχε ἀνάγκην ἔξωραϊσμοῦ ἦτο ἡ Θραϊα Πύλη τῆς Μητροπόλεως.

Κατὰ τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ δημάρχου γεῦμα εἰς τὸν ἔγχωριον τύπον καὶ τοὺς ἀνταποκριτὰς τοῦ ἔνου, παρετρήθη ἡ ἔλλειψις ἀντιπροσώπου τῆς συναδέλφου Ἀρμονίας τῆς Σμύρνης. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν. Εύνόητον, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐκπροσώπησις δὲν θὰ εἶχε κανένα λόγον μεταξὺ Ἑλλήνων δημοσιογράφων.

Περίεργος ἀνθρώποι αὗτοι οἱ ἐν Λονδίνῳ ὁμογενεῖς!

Τώρα, κατὰ τὰς χαρμοσύνους ἑορτὰς εὔρον νὰ ἔχλεξωσιν ἀντιπρόσωπόν των τὸν κ. Ἀγέλκαστον!

Διαδίδεται, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ βεβαιώσωμεν μετὰ θετικότητος, ὅτι τὰ πυροτεχνήματα ἀπέτυχον... διότι ἡσαν αὐτὰ ἔκεινα τὰ μὴ χρησιμοποιηθέντα ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ Δεληγιάνη κατὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Μπούμπουλη.

Διὸ νὰ εἰμεθικ δίκκιοι δὲν πρέπει νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ, ὅτι ἐνῷ κατὰ τὰς ἑορτὰς οἱ κλητήρες μας εὑρίσκονται εἰς ἀκινησίαν, τούναντίον οἱ λωποδύται διετέλουν εἰς ἀεικινησίαν, ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τῶν ἀπειραρίθμων λωποδύτειῶν κρουσμάτων, ἀτενα ἔλαθον χώραν ἐσχάτως. Αἱ λωποδύσιαι μάλιστα ἔγενοντο μετὰ τοσαύτης θραύστητος καὶ δεξιότητος, φέτε σχετάσει τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἶχε καταρτισθῆναι κατὰ μίμησιν τῶν ἀντιπάλων των κλητήρων, σῶμα ἐπιλέκτων λωποδύτων.

Καζαμπορίδης

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἀγελώου:

«Καὶ τέλος πάντων ὁ λαός λέγομεν εὑρίσκεται ἐν φορερῷ τυραννίᾳ καὶ ἀναζητεῖ τὸν φυσικόν του προστάτην, τὸν ποιμένα καὶ οὐχὶ τὸν λύκον, καὶ ἀναζητεῖ τὴν βοήθειαν τοῦ τέκνου τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ τοῦτο φαίνεται πάσχον ὅτι καὶ ὁ πατήρ λαὸς καὶ οὐχὶ ὅτι ὁ πατήρ τοῦ πατρὸς βασιλέως ἐπιβουλευόμενος ως πατήρ τοῦ πατρὸς ὁρέει κόλακος νομίζει, ὅτι κραταιοῦται, καὶ χαρέτε δηλητήριον ποτίζόμενος, καὶ ἀγαλλετε νυμφεύων καὶ προκιζῶν τὸν υἱόν του ἐκ τῶν αἰματηρῶν δώρων τοῦ κόλακος καὶ Κρητοκτόνου!...»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«—Φεῦ λαός, στρατός, βασιλεύς, τριάς ὁμούσιος καὶ ἀχώριστος, εἴπομεν καὶ λέγομεν ἡμεῖς οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸν Τρικούπην! ἀλλ' ὁ παγκάκιστος αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Μακράκη δὲν θέλει τὸ ἔθνος τρισύνθετον, ἀλλὰ δισύνθετον καὶ, ἀποσύνθετον. Ἀλλ' ἔως πότε; Δὲν ὑπάρχει πλέον ἔλπις νὰ ἔλθῃ τις θεράπων ιατρὸς τῆς φοβερᾶς ταύτης ἔδρας;»

Ρεμεσογλέντη

ΒΙΒΛΙΑ

ARNDTS ΡΩΜΑΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ. (Εξεδόθη τὸ διον φυλλάδιον τοῦ περιοποδάστου τούτου νομικοῦ συγγράμματος, ὅπερ μεταφράζει ὁ κ. I. Κυριακός, διηγήστρος. Διέ τοῦ φυλλαδίου τούτου περάτωται ὁ πρῶτος τόμος τοῦ διον συστήματος, δηλ. αἱ Γενικαὶ Ἀρχαί.

ΦΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ Ζεν. Σώχρον. Κομψὸν καὶ μετ' ὀραίων εἰκόνων ἐδημοσιεύθη τὸ προειρημένον βιβλίον προωρισμένον νὰ διδάξῃ καὶ νὰ τέρψῃ τοὺς μικροὺς μαθητὰς τῶν σχολείων. Ἡ γλώσσα τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται ὁ κ. Σώχρος εἶναι καταλληλοτάτη πρὸς τὸν σχολὸν τούτον ἡ δὲ ὅλη τὸσον καλῶς συνειλεγμένη, ὥστε φρεσκεταῖ εὐγνωμοσύνη ἐκ τῶν μικρῶν φιλομαθῶν πρὸς τὸν φιλόκονον συγγραφέα.